

Válasz Dr. Szabó Géza bírálatára

Szeretném megköszönni Dr. Szabó Géza alapos bírálatát, észrevételeit, kritikáját és biztató szavait. Előopponensi bírálatában megfogalmazott véleményét megszívlevé igyekeztem pontosabban megfogalmazni a kutatás eredményeiből következő szakmai megállapításokat. Ugyancsak Dr. Szabó Géza javaslata sarkallt arra, hogy a kultúra és a szervezeti kultúra definíciók bemutatásának terjedelmét némileg mérsékeljem valamint a kultúrakutatások turizmushoz fűződő kapcsolatára jobban kitérjek. Közvetve a kultúrakutatás falusi turizmusban történő alkalmazása kapcsán kifejtett előopponensi aggályai késztettek arra is, hogy a munkahelyi vitára bocsátott anyagban még szereplő, kultúra és innováció összefüggésével kapcsolatos téziseket kivegyem a nyilvános vitára benyújtott változatból, lévén, hogy mind statisztikai, mind elméleti megalapozottságuk kérdéses.

Opponensi bírálatában Dr. Szabó Géza továbbra is kritikaként említi, hogy a falusi turizmus nem megfelelő tárgya a kultúrakutatásnak. Valóban, mindkét módszertan szakirodalmának feldolgozása során elsősorban nagyvállalatokat vizsgáló kutatások eredményeivel ismerkedtem meg. A szakmai kíváncsiságtól hajtva azonban e hiányosságban továbbra is inkább lehetőséget látok, mint problémát.

Disszertációmban a kultúrakutatás tárgyának - a szervezeti kultúra kutatásokban vizsgált szervezetek analógiájára - egy adott település falusi szállásadóiból álló közösséget tekintem, hiszen a falusi szállásadók között informális együttműködés van. A földrajzi közelség, az írott és íratlan normák, a személyes kapcsolatok a szállásadókat közös cselekvésre, feladatmegosztásra sarkalják. Hasonlóan egy nagyvállalathoz egy adott településen működő falusi szállásadókból álló közösség közösen vallott értékekkel, célokkal rendelkezik, melyek meghatározzák cselekedeteit.

A kultúrakutatás módszertana szerint összeállított kérdőív valóban szervezetekre vonatkozik. A fenti gondolatmenet alapján azonban úgy érzem, hogy a formális együttműködés hiánya (még ha a vizsgált települések közül kettő esetében létezik is formális együttműködés) nem zárja ki a kérdőív alkalmazhatóságát. Mivel a kérdőív kérdéseit személyesen tettem fel, lehetőség nyílt a szállásadókkal a kérdések pontosítására.

Dr. Szabó Géza bírálatában arra is kitér, hogy nem célszerű az innovációs képesség érettséget vizsgálni a falusi turizmusban. Ahogyan azt a szakirodalmi áttekintés is mutatja, az innováció a turizmus szolgáltatások alapvető mozzanata, amelynek vizsgálata így nélkülözhetetlen a szolgáltatók sikerességének megalapozásához. A falusi turizmus a vidék turizmusának talpköve, innovációs képesség érettségének elemzése pedig bővítheti a hazai turizmusban rejlő lehetőségeket.

Egyetértek az opponens véleményével, miszerint a falusi szállásadók teljesítménye valóban nagyon heterogén, de az innováció képesség érettség kutatás pont azt a célt szolgálja, hogy objektív módon

mérje a megújulni tudás készségszintjei közötti különbségeket. Véleményem szerint a kutató feladata éppen az, hogy az eddigiektől eltérő módszertant alkalmazzon a falusi turizmus és az innováció érettség kapcsolatának leírására. Az általam alkalmazott módszer az innováció képesség érettség mérésére alkalmas technika átirata a falusi turizmus viszonyrendszerére.

Számomra izgalmas látni, hogy mi zajlik a falusi turizmusban, s fontos feladatnak tartom annak mérését, hogy melyik szállásadó mennyire felkészült, nyitott és kreatív. Mivel a körülöttünk lévő világ és így a szállásadók piaca is folytonos változásban van, s az új kihívások új választ, új megoldásokat, azaz folytonos innovációt igényelnek, a szolgáltatóknak tudatosan kell készülni a változásokra, ha hosszú távon akarnak jelen lenni a piacon. Az általam javasolt érettség indexek segíthetnek nekik és a szakembereknek is az innováció megfelelő módjával kapcsolatos kérdések megválaszolásában.